

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník I.

LEDEN 2007

č.1

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

**ABY TENTO ROK NEBYL PRO NÁS POUZE ROKEM
SPOLEČNÉHO FARNÍHO ČASOPISU, ALE
PŘEDEVŠÍM POD OCHRANOU PANNY MARIE
ROKEM SPOLEČNÉHO ÚSILÍ O BUDOVÁNÍ
BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ NA ZEMI.**

**TO VÁM DRAZÍ NAŠI FARNÍCI U
VŠEMOHOUCÍHO VYPROŠUJÍ**

VAŠI DUCHOVNÍ SPRÁVCOVÉ

Pořad bohoslužeb farnost Újezd:

ÚJEZD:

po – pá.: 15.20

sobota: 6.30

neděle : 7.00; 9.45

DRNOVICE:

út. a čt.: 17.00

neděle: 11.00

SLOPNÉ:

st. a pá.: 17.30

neděle: 8.15

LOUČKA :

sobota 16.00

MŠE SV. S NEDĚLNÍ PLATNOSTI

Pořad bohoslužeb farnost Horní Lhota:

ČTVRTEK: 16.00

SOBOTA: 17.45

NEDĚLE : 6.55; 9.30

PRVNÍ PÁTEK: 17.45

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby pastýři církve neúnavně a důsledně ukazovali cestu k míru a spravedlnosti.

Úmysl misijní: Aby církev v Africe vydávala stále opravdovější svědectví evangeliu a tím přispívala k usmíření a míru.

Úmysl národní: Aby se ti, kdo prožili radost z narození Spasitele, nebáli o něm svědčit ve svém okolí.

Úmysl farní: Aby všichni, kterým leží na srdci dobro našich farností, především budoucnost naší mládeže, aby se se zájmem zapojovali do aktivit našich farností a podporovali je svými modlitbami a obětmi.

***

Z FARNÍ MATRIKY :

V měsíci prosinci 2006 z našich farností odešli na věčnost a byli pohřbeni:

24. prosince:

Vít Heinz - 60 let

Slavičín - Hrádek 186

14. prosince:

Alois Strbák - 75 let

Újezd 21

29. prosince:

Miloslav Hlavička - 53 let

Dolní Lhota

*Odpočínutí věčné dej jim, Pane
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

***

BUDOUCNOST NAŠEHO FARNÍHO ZPRAVODAJE

Pět let spravují duchovní správcové z Újezda farnost Horní Lhotu. Po tuto dobu jsme se snažili, aby v obou farnostech vycházel alespoň amatérsky farní zpravodaj, který by seznamoval s děním ve farnosti a nabízel materiály pro vzdělávání a duchovní vedení věřících. Jelikož se nám za tu dobu nepodařilo najít v obou farnostech dostatek spolupracovníků, kteří by pracovali v redakční radě a pro jednoho člověka kompletovat dva časopisy je náročné, rozhodl jsem se v letošním roce pokusit se o vydávání společného měsíčníku pro obě farnosti. Je jisté, že se budeme v počátcích setkávat s problémy a kritikou, ale na druhé straně může toto být inspirací alespoň pro některé, aby se zapojili do této farní publikační činnosti. Všem, kteří mají zájem spolupracovat vyprošuji Boží pomoc a požehnání, aby v síle Ducha svatého našli odvahu nabídnout své schopnosti pro dobro farnosti.

P. Jan Můčka

***

S PANNOU MARIÍ DO NOVÉHO ROKU 2007

Na prahu Nového roku si obyčejně dáváme dobrá předsevzetí. Kolik jsme jich už za ta léta učinili? Děti snad několik, my dospělí s přibývajícím věkem bychom užasli, kdybychom si je každoročně zapisovali. Mnohá předsevzetí bývají formální a lidé často ani nevěří, že je během roku uskuteční. Jiná se týkají našich pozemských záležitostí, mezilidských vztahů péče o zdraví a podobně. Věřící křesťan začíná znovu a s předsevzetím nejen na Nový rok, ale při každé svaté zpovědi. I tam si stanovím dobré předsevzetí, které se týká mého duchovního života, mého vztahu k Bohu. Také toto předsevzetí může být pro někoho formální, kterým se necítí vůbec vázán a dokonce tak dalece formálním, že svatá zpověď je neplatná. Je to tehdy, když se sice vyznám z těžkého hříchu, ale nemám v úmyslu se polepšit. Přitom toto rozhodnutí a jeho naplnění je tak důležité. Člověk, který otálí s pokáním a polepšením života je ve stálém nebezpečí, že si zvykne na stav života ve hříchu, dovede si omlouvat svědomí, že i jiní tak žijí a že to u Boha nějak dopadne, svátosti smíření se vyhýbá a považuje se za dobrého křesťana. Omlouvat hřích u bližního pro něj není problém, nevádí mu ani u toho, kdo je mu blízký a koho má rád. Tak se setkáváme s manželskými páry, kde jeden je věřící a druhý ne. V této situaci většinou věřící ve víře zvlažní, nebo, pokud má pevné základy víry, tak trpí a je nešťastný, protože mu není lhostejné, že on usiluje o dosažení věčného života a ten, koho miluje spěje k záhubě.

Na své životní cestě však nejsme sami. Máme Marii. Ona je naší mocnou přímluvkyní v nebi. Ona nám vyprošuje sílu k tomu, abychom splnili svá předsevzetí a co víc, vyprošuje nám pomoc, aby se milosti obrácení dostalo těm, za které prosíme a za které se obětujeme. Není náhodou, že právě na mariánských poutních místech se dějí zázraky a to ne jen tělesná uzdravení, ale duchovní – obrácení hříšníků. Proto svěřme Marii své starosti a svá předsevzetí. Ona, jako moudrá průvodkyně nás povede celým nastávajícím rokem a celým životem, ovšem necháme-li se jí vést.

P. Jan Můčka

***

K ZAMYŠLENÍ

6. LEDNA, ZJEVENÍ PÁNĚ

Hvězda se nemýlila, když cizince z nesmírné dálky vyzvala na cestu k blízkému Bohu. Hvězda se nemýlila, když ukazovala cestu pouští, cestu nejskrytější, nejdrsnější. Hvězda se nemýlila, když se zastavila nad příbytkem nepatrných lidí – tam se zrodila velká budoucnost.

Tvé srdce se nemýlilo, když se vydalo hledat onoho neznámého. Tvé srdce se nemýlilo, když se v bezvýchodné netrpělivosti nevzdalo. Tvé srdce se nemýlilo, když se sklonilo před narozeným Dítětem.

Hvězda nás vyzývá, abychom se vydali na cestu, vymanili se z připoutanosti k sobě samým nebo k nějakému uspořádání, abychom vykročili a vydali se do neznáma. Putuje

před námi pouští a pak se zastaví. Ale kde se vlastně zastaví? Například nad mojí školou nebo nad mým pracovištěm. Zastaví se a řekne: „Tady je to místo, tady!“ A když se pak vrátím domů, zastaví se nad mým domem, nad mým malým světem – a zůstává tam. Toho, na němž záleží, mám nalézt vedle sebe. Naleznu jej však jen tehdy, když si uvědomím, že hvězda zůstává stát i nad domem mého bližního. Tam bych měl nalézt Ježíše. Co bylo za tři krále, kdyby jeden z nich nebyl černý... Myslím, že právě v dnešní době je to velice důležité. Nemůžeme putovat jen s těmi, kdo patří k naší rase, kdo mají stejnou barvu pleti. Nemůžeme říci, že do těch druhých nám nic není. Ne. I oni patří ke třem králům, i oni putují s námi. Jiná barva pleti, barva cizince, k tomu patří. Kvůli dítěti narozenému v Betlémě jsme všichni spjati společným údělem. Proto se mi také líbí zvyk barvit se načerno. Dáváme tím najevo: Chci být takový jako ty, sdílím tvůj úděl. Nestydím se, naopak jsem hrdý na to, že jsem černý, že jsem ten odlišný. Kéž by tomu tak bylo v našich dějinách i v naší současnosti.)

(podle Klause Hemmerleho – V.U.)

***

18. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry a postup kněží

dle zaznamenání P. Vincence Pecháčka, faráře v Újezdě v letech 1908 – 1921

Pan farář P. Vincenc Pecháček píše v naší farní kronice, jak v 2. pol. roku 1914 se lavinovitě šíří válka, jaké ještě do té doby nikdy na světě svým rozsahem ničení, tak i ztrátami na lidských životech nebylo.

Impulsem k vypuknutí války byl sarajevský atentát na rakouského následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Éste v roce 1914. Mezi evropskými mocnostmi už panovalo značné napětí, vyvolané zejména Pruskem. Tato nová velmoc se takřka nepozorovaně zrodila ve druhé polovině 19. stol., kdy se pozornost světa soustřeďovala na likvidaci papežství a snažila se pro sebe uchvátit větší podíl světového vlivu. Atentát působil jako rozbuška a následovalo lavinovité vypovídání války. Do víru dění se houževnatě zapojily i tajné spolky, které ve válce viděly možnost splnění svého cíle - svržení absolutistických královských vlád a zrušení výsad šlechty ve prospěch panství kapitálu. Je málo známou skutečností, že před vypuknutím války vlády v důsledku státních půjček konzultovaly renomované bankovní domy, a to na obou zneprátelených stranách, takže mezinárodní kapitál byl první, kdo se na střetnutí dobře připravil, a to úplně nezávisle na tom, které straně se podaří zvítězit. Braly v úvahu důsledky? Toť otázka.

Pokračování v záznamu událostí r. 1914:

A do vřavy válečné přišla pro veškerý svět křesťanský ohromující zpráva, že 20. srpna 1914 zemřel sv. otec papež PIUS X. Ač toliko deset let papežoval, nesmrtelného díku si zasloužil „Eucharistický papež“ - tím názvem vše jest řečeno. Všem nám, dětmi počínaje,

otevřel svatostánek dokořán a živil nás v těžkých časech největším životadárným pokrmem den jak den. Avšak hned 3. září 1914 letěla světem zpráva, že papežem zvolen kardinál arcibiskup z Bologně Jakub della Chiesa, na kterého nikdo nepomyslel, jež přijal jméno Benedikt XV., jenž brzo po svém nastolení všemožně se přičiňoval o sjednání míru a usmíření národů, ale marně. Potom aspoň toho vymohl, aby neschopní zajatci byli vyměněni a domů propuštěni. Zpočátku zdálo se, že válka bude brzo, aspoň do zimy skončena, ale všichni se zklamali tak, že nařízeny pořád nové a nové odvodny, až do 42 let. Konečně zjara museli narukovati i 19letí a i 18 letí. Rok 1915 započal tedy smutně, stísněností válečnou, očekávání budoucích hrůz válečných.

Seznamy vyšlé do konce roku 1914 vykazovaly úhrnem asi 201 500 jmen, z nichž 3 099 zajatých, 29 292 padlých 169 164 raněných. Štěstí zdálo se přáteli stále ruskému vojsku, jež dostalo se přes Karpaty až do severních Uher a 23. března padl do jeho rukou i Přemyšl. Ale potom štěstí se obrátilo tak, že z Uher a Karpat bylo vytlačeno a 23. květno vojsko rakousko - uherské a s ním spojené vojsko německé dobylo Přemyšlu zpět. Konečně 23. června dobyt zpět i Lvov, nad čím byla v Rakousku a Německu radost veliká. Od 2. května, kdy prolomena ruská fronta u Gorlice, byli Rusové stále pronásledováni. Vojsko rakouskouherské s německým dobyli zpět Kvasik, Lublin, Ivangorod i Varšavu. Pak postupovali naši bez oddechu do Ruska, dobyli Cholm, Kovel, Minsk, Brest Litevský, Grodno, Kovno až po Pinsko a v dole po Rovno neb Dubno. Tam chtěli naši v zákopech přezimovati. Proto, počátkem října obrátilo se ostatní naše vojsko proti Srbsku, kdež naši shora, Bulhaři odspodu začali Srbsko vítězně svírat, až jej úplně dobyli, i Černou Horu, a tak Srbsko, proti němuž byla válka nejprve vypovězena, které zvdalo příčinu k válce, ale pro vpád Rusů do Haliče, nemohlo býti pokořeno, až teprve ku konci roku 1915. Mezitím věrolomná Itálie vypověděla nám zákeřnou válku. Přes 30 let byla Itálie s námi a s Německem ve spolku, který dle smlouvy trvati měl až do r. 1820 - tedy ještě celých 5 let. A nikdo nebude popírati skutečnost, že čím jest Itálie dnes, stala se blahovolným přátelstvím Rakouska a Německa. Jenom Německu mohou Taliáni poděkovat za to, že se jim podařilo utvořiti velkou Itálii připojením Lombardska a Benátska, jedině Rakousku mohou poděkovat za to, že jako dobrý, mírumilovný sused a věrný přítel umožnilo Itálii uvnitř se zpevnit a ucelit. Provolání Jeho Veličenstva k národům rakouským zní: Mým národům! Král italský vypověděl mi válku. Věrolomnosti, již v dějinách není rovno, dopustilo se království italské na obou svých spojencích. Po spolčení v době více než třicetileté, za jehož trvání mohla svou územní državu rozmnožiti, a se k netušenému rozkvětu vyvinouti, opustila nás Itálie v hodině nebezpečí a s vlajíci prapory přešla do tábora našich nepřátel. Neohrožovali jsme Itálii, neztenčili jsme její důstojnosti, nedotkli jsme se její cti a ani jejích zájmů. Vyhověli jsme vždy našim spojeneckým povinnostem. a poskytli jí naší záštitu, když táhla do pole.

Vladimír Měřinský
(pokračování přístě)

***

DRUHÝ VATIKÁNSKÝ KONCIL PO 41 LETECH EKUMENISMUS NA II. VATIKÁNSKÉM KONCILU - 1962 (1965) (pokračování)

Všeobecně je známé nadšení Jana XXIII. pro ekumenismus. Rozhodl se už v patnácti letech pravidelně se modlit za „návrat odloučených bratří“. Jako kněz vyprošoval při své první mši svaté církvi svobodu, jednotu a pokoj. Jako církevní diplomat na Balkáně a Turecku získal zkušenosti s křesťanským Východem a navázal styky s pravoslavným světem. Den po zvolení za papeže 29. října 1958 ve svém rozhlasovém poselství světu řekl: „A jako církev západní, tak objímám se stejnou otcovskou láskou i církev východní a otvírám své srdce i svou náruč všem, kdo jsou odloučeni od Apoštolského stolce a toužím snažně po jejich návratu do společného otcovského domu“. V ostijské bazilice 25. ledna 1959 ve své homilii prohlásil, že „dokonalá jednota víry by znamenala pro celý svět pokoj a radost alespoň v takové míře, jak je to možné na zemi“. Vyústěním jeho ekumenických snah bylo v r. 1960 založení Sekretariátu pro jednotu křesťanů v čele s kardinálem Beou.

Ekumenismus je hnutí, které má jako konečný cíl obnovu církevní jednoty křesťanů. Vyhlášením Dekretu o ekumenismu v r. 1964 byl učiněn nový začátek vztahů mezi křesťany.

Čtvrtá kapitola dekretu O ekumenismu měla být věnována vztahům mezi křesťany a židy. Ale vyslovil se proti ní patriarcha syrský, koptský a antiošský. Prý je zbytečná, protože církev vždy zavrhovala antisemitismus a pronásledování, ať bylo jakéhokoliv druhu, a proto byla nakonec vynechána. Jan XXIII. řekl, že je nutné připomínat tyto věci právě dnes, kdy antisemitismus způsobil v Německu z nenávisti k židům tak strašné zločiny. Některá tvrzení nacistické propagandy měla zhoubný vliv i na katolíky, protože její argumenty měly často zdání pravdy, zvláště když byly vzaty z Nového zákona a z dějin církve. Proto se Jan XXIII. chtěl k tomuto problému vyslovit v tomto dekretu.

Antisemitismus, zvláště nacistický, nebyl inspirován naukou církve. Papež však chtěl odstranit některé předsudky, které možná do vědomí katolíků touto propagandou pronikly. Jan XXIII. se vyjádřil v tom smyslu, že dnešní židé nemohou být obžalováni za jednání proti Kristu, protože ani v Kristově době většina vyvoleného národa nespolupracovala s vlastními předáky na Kristově odsouzení.

Rozhodné odmítnutí i náznaků antisemitismu dal Jan XXIII. najevo dne 27. března 1959, tedy na první pátek svého pontifikátu, když nechal z liturgického textu vyškrtnout urážlivá slova o židech: „Oremus et pro perfidis Judaeis“ - „Modleme se také za věrolomné židy“ a 5. července 1959 vydala Kongregace obřadů nařízení, že změna platí pro celou církev. Dnes zní text takto: „Modleme se také za židy. Vždyť oni jsou první, kteří poznali jméno Hospodina, našeho Boha. Kéž ho stále více milují a kéž věrně zachovávají smlouvu, kterou s nimi uzavřel“. Došlo také ke změně textu zásvětné modlitby lidského pokolení k Srdci Ježíšovu.

Na závěr koncilu došlo také ještě k jedné události, která má nesmírný ekumenický význam. Je to událost, která na sklonku druhého tisíciletí napravila to, co se na jeho počátku, přesně řečeno v r. 1054 pokazilo. Tehdy totiž došlo k rozkolu mezi západní a východní církví doprovázenému vzájemnou exkomunikací. Za patriarchy Michaela Kerullaria, když 16. července 1054 legát papeže Lva IX. kardinál Umberto di Moyenmoutier se svým doprovodem vstoupili do Chrámu Svaté Moudrosti v Cařihradě a vyčetli patriarchovi vzpurnost vůči papeži, položili na oltář exkomunikační bulu, dali do klatby patriarchu i s jeho dvěma rádci a exkomunikovali je. V červenci 1965 se členové sekretariátu pro sjednocení křesťanů dohodli s představiteli pravoslaví v Istanbulu o zrušení klatby z r. 1054. Byl připraven návrh společného prohlášení, které bylo předloženo ke schválení Svatému otci a patriarchovi Athenagorovi. Ke slavnostnímu zrušení klatby došlo současně v Římě i Istanbulu právě 7. prosince 1965: Tento čin svědčí o tom, co nám připomíná Jan Pavel II. s odvoláním na sněmovní dokument o ekumenismu, že totiž opravdový ekumenismus není možný bez vnitřního obrácení. „Obrať nás Hospodine k sobě a my se obrátíme“ (Pláč, 5,21)

/připravil Vladimír Měřínský/

***

FARNÍ INTERVIEW S P. KAPLANEM P. VITALIYEM MOLOKOVEM

Již déle než rok působíte v naší farnosti. Vaše jméno v nás vyvolává četné otázky. Řekněte nám něco o Vašich rodinných kořenech.

Příjmení Molokov mám po otci, který byl Rus (Viktor Fiodorovič). Křestní Vitaliy je z latinského základu vitalis, e - životný, dlouho žijící. Nositeli tohoto jména bylo i několik světců. Po mamince jsem Bělorus (Valentina Jevstratenko). Celá její rodina jsou Bělorusové. Narodil jsem se v turkmenském Ašchabadu v r. 1972. Tatínek jako strojný inženýr pracoval v místním závodě. Zde jsem

s rodiči bydlel do svých čtyř let a pak jsme se stěhovali do jednoho z průmyslových center Povolží do města Naběrežnye Čelny, známé výrobou nákladních automobilů zn. KAMAZ.

Jak vzpomínáte na Vaše školní léta?

Vyrůstal jsem v rodině, v níž nebyl prakticky žádný náboženský život. Pokřtěn jsem byl již v Ašchabadu a to pravoslavně ve dvou letech. S maminkou jsme se pak stěhovali do Navoi v Uzbekistanu, kde jsem začal chodit do školy a kde jsem se učil hře na bajan. Po 7. třídě v Navoi jsem přestoupil na speciální hudební školu do Taškentu, kde jsem studoval hru na bajan, což je obdoba našeho akordeonu. Zde jsem získal střední hudební vzdělání a ve studiu od 18 roků jsem pokračoval 5 roků na hudební akademii (obdoba naší JAMU) také v Taškentu v oboru historie a teorie hudby s obligátním klavírem. V Navoi nebyl žádný náboženský život, až v Taškentu jsem ve svých 14 letech začal chodit do kostela. Počátky mého náboženského života jsou tedy v pravoslavné církvi.

Jak probíhalo Vaše náboženské formování?

Protože v oblasti sovětské střední Asie nebyl žádný teologický seminář, tak jsem pravoslavnou teologii studoval sám, samostudiem, tedy dálkově a ve 20 letech jsem byl v Taškentu v r. 1993 vysvěcen na pravoslavného jáhna. Po absolvování hudební akademie jsem byl 7. dubna 1996 (letos je tomu 10 let) v Taškentu vysvěcen na kněze a ustanoven jako farář v sousedním Tádžikistánu v městě Hudžant v diecézi Středoazijské, která má sídelního biskupa v Taškentu a který spadá pod iurisdikci Moskevského patriarchy. Zde jsem působil dva a půl roku jako farář.

Jak jste se stal katolíkem?

V začátku mého kněžského působení jsem se v Taškentu seznámil s polským katolickým knězem P. Křištofem Kukulkou. Tento kněz neměl úmysl mě přivést do katolické církve. Chtěl jsem navázat bratrský ekumenický kontakt s pravoslavným knězem bez jakéhokoliv proselytismu (obrácení), který je katolíkům mnohdy ve Společenství nezávislých států (bývalém SSSR) podsouván. Po tomto seznámení po určitém čase jsem přestoupil do katolické církve.

Co obecně Vás přivedlo do ducho-venského stavu, ke kněžství?

Ke kněžství mě přivedly dvě tajné řádové pravoslavné sestry, Tatjana a Alexandra. Jim vděčím za rozhodnutí stát se knězem.

Jaká byla vaše další cesta, která Vás dovedla až do naší arcidiecéze?

Po přestupu jsem žil dva měsíce ve františkánské komunitě v Moskvě. Zde jsem se seznámil s provinciálem Varšavské provincie, který, když viděl můj zájem být diecézním knězem, našel mně kontakt s našim olomouckým arcibiskupem mons. J. Graubnerem. Ten mě pozval ke studiu do semináře a na teologickou fakultu PU v Olomouci. Na to jsem přistoupil a 5 let studoval v Olomouci. Moje přijetí do katolické diecéze jako kněze mohlo být realizováno na základě souhlasu Vatikánu kvůli obřadu. (Pravoslavní kněží běžně při obrácení do katolické církve přestupují do řeckokatolické iurisdikce.)

Přišel jste k nám z farnosti Rožnov pod Radhoštěm. Mohl byste srovnat duchovní život zdejší a tamní farnosti, případně označit rozdílnosti?

Ve farnosti Taškent byl duch naší církve vpravdě katolický, ozývala se angličtina i němčina, polština i korejština. Rozdílnost mezi Rožnovem a Újezdem lze spatřovat především v tom, že Rožnov je město, je to farnost velmi živá s celkem asi 30 různých společenství. V jejich činnosti je charakteristická jejich velká laická aktivita. Velmi aktivní tam bylo organizování poutí, různých zájezdů atd., aniž by realizace těchto aktivit byla vázána výhradně na kněze. Naše farnost je venkovská, je zde přirozeně jiný způsob života a jiné podmínky, které umožňují zase zdejší specifické aktivity, které se rovněž tak zdárně rozvíjejí.

*Táza se a za odpovědi děkuje
Vladimír Měřínský*

***

SVATÉ BIŘMOVÁNÍ SVÁTOST KŘESŤANSKÉ DOSPĚLOSTI

Svátost biřmování tvoří se křtem a eucharistií souhrn „svátostí uvedení do křesťanského života“, jehož jednotu je třeba uchovávat. Zdokonaluje křestní milost, je svátostí, která dává Ducha svatého, aby hlouběji zakořenil do božského synovství, pevněji přivtělil ke Kristu, zpevnil náš svazek s církví, aby nás mnohem pevněji připoutal k jejímu poslání a pomáhal nám vydávat svědectví o křesťanské víře slovem doprovázeným činy. Tak o této svátosti pojednává Katechismus katolické církve (1286 - 1321).

Vytyčené body na zlepšení duchovní činnosti farních společenství, které byly přijaty na setkání ve Zlíně, vedly otce Můčku k tomu, že tento problém dal na pořad jednání farní rady. Je to právě přijímání svátosti biřmování, ve kterém chybujeme a je třeba sjednat nápravu. Seznámil nás se skutečností, s jakou mladí lidé přistupují k této svátosti. Jejich nadšení v krátké době pomíjí. Někteří odpadnou hned, jiní vydrží 3 - 5 roků a zůstává jen málo věrných. Proč tomu tak je? Není to problém jen naší farnosti. Touto záležitostí se zabývá i otec arcibiskup Jan. Vždyť jde o budoucnost a krásu církve.

Mladí lidé neradi přijímají, když se jim něco vyčítá - to ani nemám v úmyslu. Přesto bych rád někoho tímto článkem oslovil. Katechismus katolické církve o věku biřmovance říká, že je to „doba rozlišování“. Rozpoznat správně kterou cestou životem půjdu, jaké budou mé mravní zásady, co je pro mě dobré a co mě od Boha vzdaluje, to je jen část věcí, ve kterých je třeba mít jasno. Rozhodně se nedám nutit, je to moje svobodné rozhodnutí pro Krista. Nechat se biřmovat jenom proto, že je to podmínka abych mohl být kmotr, pak odejít - úsudek mi nepatří, ale je to urážka Boha a hřích proti Duchu svatému. Dary Ducha svatého, které nám Bůh nabízí je třeba přijímat s vděčností a touhou. Bůh je připraven ti je dát, bez tvého souhlasu však půjdeš životem sám. Máme být užiteční; dary, které ti Bůh nabízí, máš pro druhé.

Co Pána Ježíše nejvíce bolí a rmoutí, je to, že jsi mu sliboval před přijetím této svátosti věrnost. Přisahal jsi mu, že budeš jeho svědkem. Nebo jsi před ním a celou církví lhal? Nemusíš zoufat, všechno se dá napravit. Když my jsme nevěrní, on zůstává věrný. Uděláš mu radost, když se k němu vrátíš, on tě přivítá. Pán Ježíš tě potřebuje, jsi vykonavatel jeho vůle, nástroj v jeho ruce, aby se šířilo jeho evangelium radostné zvěsti. Jsi poznamenan, dostal jsi pečeť Ducha svatého, že patříš Kristu navěky, zamysli se nad touto větou. Víš co to pro tebe znamená? Jsi označen pro den vykoupení, jsi vyvolený! Život ti utíká, nepromarni příležitost vrátit se. Být v neděli na mši svaté, ať je pro tebe první krok k nápravě. Neboj se, On tě povede a dokážeš v životě věci, nad kterými musíš žasnout. Držím ti palce, přece nejsi zbabělec! Obětovat se pro Krista, to je ta správná tvoje cesta. Vzpomeň si, jak to bylo se svatým Petrem.

Náš duchovní otec Můčka by chtěl uskutečnit sv. biřmování v naší farnosti během tří let. Vzhledem k tomuto problému posouvá hranici uchazečů o tuto svátost na 18 let. Samozřejmě se změní délka a osnova výuky. Bude kladen větší důraz na mravní zásady křesťanského života. To všechno se děje se souhlasem otce arcibiskupa.

Pamatujme ve svých modlitbách na biřmovance, prosme za ty, kteří zbloudili, aby našli cestu ke Kristu. A těm, kteří se budou na tuto svátost připravovat, vyprošujme otevřené srdce, naplněné láskou ke Kristu.

Miroslav Malota

***

PŘEDSEVZETÍ DO NOVÉHO ROKU?

Možná jste uvažovali nad tím, co byste mohli udělat proto, aby nový rok byl krásný a lepší než ten minulý, a v tomto duchu jste se odhodlali také k nějakému novoročnímu předsevzetí. Také jsem nad tím uvažovala a došla jsem k závěru, že bych mohla trochu víc číst, protože (kvalitní) literatura člověka vždycky „posouvá dál“. Nedávno se mi dostaly do rukou velice dobré knihy a myslím si, že by mohly obohatit úplně každého, proto se chci s vámi o ně podělit a tak trochu vás nalákat k jejich přečtení. Každá z nich

je z úplně jiné oblasti, ale přesto se všechny vlastně točí kolem osy „být dobrým člověkem-křesťanem“. Tak tady jsou:

1/ Kniha „Miluj sám sebe“ od Waltera Trobishe. Pokud znáte tohoto autora (knih o vztazích), tak je vám jasné, že nemůžete sáhnout vedle, ať sáhnete po kterékoli z jeho knih. Tato kniha se zamýšlí nad tím, jak naplnit součást největšího přikázání. Abyste totiž mohli milovat Boha a bližního, musíte mít nejprve rádi sami sebe. Řeknete si „kolem nás je tolik sobectví“... Ale sobectví a sebeláska to je rozdíl... Myslím, že tuto knihu by si měl přečíst každý a zamyslet se nad sebou v tomto ohledu (příp. se sebou i něco začít dělat).

2/ „Ohromné maličkosti“ od G. K. Chestertona je zase souborem úvah nad obyčejnými věcmi. Je zajímavé se zastavit a dívat se na běžné věci zblízka.

3/ „Jeho království“ od Mika Waltariho je pozoruhodný příběh. Setkáváme se v něm s učencem z Alexandrie, který jde po stopách židovského proroctví o králi. Přichází do Jeruzaléma právě v době, kdy je Ježíš ukřižován, a prožívá události po jeho smrti, odhaluje, kdo Ježíš byl. Je zajímavé skládat spolu s učencem skládku Ježíšova života a toho všeho, čím ve své době rozjásal i pohoršil davy - máte tak možnost se lépe vcítit do situace prvních křesťanů. Jedná se sice o beletrii, takže knihu nemůžete brát doslovně, ale stejně si myslím, že je dobrá pro chápaní souvislostí života Ježíšova i jeho následovníků a uvědomění si, že nic není jen černobílé.

Přeji vám mnoho vytrvalosti a dobrých rozhodnutí - nejen při vašich novoročních předsevzetích ale v novém roce celkově.

Jana Schovajsová

***

CO JE KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ?

Ke skvostům světa své srdce nepřipjat
k Bohu se stulit, za kámen chleba dát,
po trnech jít a zpívat te Deum,
pro pravdu neuhnout lvicím ni medvědům
přispívat z lásky k bližnímu v potřebě,
po pravdě lačnět víc než po chlebě,
pohledem dítko na svět se dívat,
na místo kleteb žehnat a zpívat,
vítězit skutkem nad mdlými frázemi -
ejhle, toť Boží království na zemi !

Karel Dostál Lutin

***

P O K O J A D O B R O

VI. Modernizace hospodářství: člověk ve světě práce Úvodem několik vět k váženým čtenářům našeho měsíčníku

„...největším nepřítelem je pro ni (myšleno pro naši církev) n e v ě d o m o s t křesťanů, malá víra...“ (Jan XXIII.) Slova velkého papeže, iniciátora II. vatikánského koncilu mě přivádí z různých pohnutek k zamyšlení, jak jeho odkaz realizujeme? Již dlouhou dobu máme, my farníci, možnost díky i našemu měsíčníku a rovněž péči našeho pana děkana o farní měsíčník, seznamovat se mimo jiné i se sociálními, potažmo i politickými otázkami, které se dotýkají každého z nás. Jsem si vědom toho, že pročitání těchto dokumentů není jednoduché, spíše je to studium. Mnohého to snad i odradí - takové „učenosti“!

Jsem však přesvědčen, že naši farníci, ve své drtivé většině jsou občané vybavení schopností přijímat a zamýšlet se nad sděleními České biskupské konference a k tomu, díky svým životním zkušenostem zaujímat patřičné pozitivní postoje a řešení, a tak směřovat naše farní společenství ke šťastným pozemským i věčným perspektivám. Abychom však nenosili nálepku nevzdělanců či analfabetů ve věcech naší víry, musíme být duchovně vyzbrojeni, majíce na paměti důvody, které zazněly o duchovní výzbroji z úst Ježíšových: „Já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a

bezelstní jako holubice." (Mt 10,16) To znamená, že křesťan nesmí zůstat naivním dobrákem, který se v ničem nevyzná; tím méně má právo nechat se zmanipulovat do role „užitečného idiota“ (Lenin). Zároveň nesmí poklesnout mezi práskané chytráky a intrikány. Slouží přece nejvyšší Pravdě, a ta má z něho vyzařovat bytostnou ryznost, poctivost, „bezelstnost“. Musí umět v sobě pěstovat jak bezmeznou důvěru v Boha, tak i kvalitní myšlení a řadu přirozených vlastností.

Proto je třeba obrazně řečeno „zajet na hlubinu“ jak to chtěli a dělali ve stejnojmenné revui (Na hlubinu) naši velcí teologové - dominikáni S.M.J. Braito či rodák z blízkého Uherského Brodu R.V. Dacík. Nebo bude o nás platit Ježíšův povzdech, že „synové světa“ jsou prozíravější než „Synové světla“???

42. Demokratická kultura práce je alternativou a ekonomickou výzvou

Encyklika O lidské práci - Laborem exercens III/15: „Zásada prvenství práce nad kapitálem je tedy požadavek náležející k řádu společenské morálky... Pracující člověk po zásluze žádá nejen spravedlivou mzdu, ale také, aby i v samotném pracovním procesu cítil možnost, že prací na společném díle zároveň uvědoměle pracuje „na svém“... Lidská práce je nejen hodnota hospodářská, ale že má také, a dokonce především, hodnoty osobní.“

Požadavek respektování lidských hodnot a důstojnosti člověka ve světě práce se neomezuje na účast v odborech. Lidské znalosti se ve vyspělých společnostech stávají hlavním zdrojem bohatství. Někdy se přímo hovoří o společnosti informace, společnosti vědění. Účinné využití všech „hřiven“, které byly člověku dány, je podmíněno aktivním zájmem pracovníků a jeho vhodnou motivací. Toto lze dosáhnout účastí zaměstnanců na řízení a správě podniku, někdy i spoluvlastnickými formami.

I v této oblasti kultury práce došlo v letech transformace k mnoha zjednodušením, omylům a zásadním chybám. Jako důsledek rozvolněné pracovní kázně z let reálného socialismu pochopili někteří noví vlastníci potřebu disciplíny na pracovišti v duchu hesla: „manažer myslí a dělník pasivně vykonává jeho příkazy“. Takový systém - zčásti připomínající taylorismus a fordismus z počátku 20. stol. nevyužívá talentu a tvůrčích schopností zaměstnanců. Nelze dost zdůraznit postavení člověka v zaměstnání: není možné jej redukovat jen na „pracovní sílu“, zaměstnanec musí být zaměstnavatelem brán jako celý člověk. Církve se staví zvláště za okrajové, „křehké“ skupiny lidí zdravotně postižených, zaměstnanců se sníženou pracovní schopností, zkrátka všech, kteří často v tvrdé soutěži i přes veškerou snahu neobstojí. Jim je třeba zvláště pomáhat, aby se mohli začlenit do společnosti, aby se necítili vytrženi a opuštěni.

Jde tedy o takovou kulturu práce, která počítá s osobní motivací pracovníků, jež se blíží k jakémusi „psychologickému vlastnictví“. Ale je třeba pomýšlet i na reálný spoluvlastnický vztah zaměstnanců k podniku. Obecně platí, že demokratické kontrolní mechanismy, ať v té či oné formě, jsou účinnější než vnější regulace. Propojení demokratických prvků v procesu samotné výroby s demokratickými formami správy veřejných záležitostí upevňuje důvěru v demokracii v celé společnosti.

Pokud jde o budoucnost, konkurenční tlaky globální světové ekonomiky a integrující se Evropy povedou v začínající informační společnosti 21. století k nutnosti celoživotního vzdělávání. Význam vědy, výzkumu a vývoje byl v letech transformace podceněn, ale do budoucna je nutno počítat s tím, že právě v této oblasti se rozhoduje o hospodářské prosperitě země. Jde o naléhavou výzvu. Celoživotní vzdělávání je jedinou alternativou k hrozbě pokračujícího zaostávání a vytlačení naší země na okraj civilizovaného světa. Pověst vyspělé země střední Evropy nás zavazuje, abychom vůči této výzvě nezůstali hluchí.

/připravil Vladimír Měřinský/

Poznámka: Některé články jsou pokračováním předešlých z minulého ročníku LFU. Pokud by měl někdo zájem přečíst si je vcelku, rádi mu poskytneme předcházející čísla.

***

ADVENTNÍ PUTOVÁNÍ

Dobu adventní jsme u nás ve Slopném prožívali spolu s dětmi, které se každý pátek setkávaly na dětských rožnících mších svatých.

Na začátku adventu dostal každý z nich kartičku, kde si průběžně lepil speciální obrázky z pátečních a nedělních mší sv. – těch bylo celkem šest. Děti si koupily lampionky, spolu se svými rodiči si je vystříhali a umístili do lampionů svíčku. Vybaveny těmito lampionky se vždycky v prátek navečer setkaly před kostelem. Před každou páteční mší sv. si rozsvítily svíčky v lampioncích a

spolu s knězem a ministranty šly za zpěvu písně Ejhle Hospodin přijde... průvodem do potměšitého kostela. Do průběhu mše sv. se děti zapojily čtením přímluv a společnou modlitbou Otče náš kolem oltáře. Na konci mše sv. děti odešly ven z kostela opět s rozsvícenými lampionky a snažily se přinést světlo v lampionku až domů.

Celé naše adventní putování vyvrcholilo mší sv. na Hod Boží vánoční 25. prosince, při níž děti četly čtení, přímluvy a v obětním průvodu přinesly Ježíškovi položenému do jeslí nejen obětní dary, ale především své kartičky s nalepenými obrázky. Na konci mše sv. děti vynesly v průvodu jesličky s Ježíškem před kostel a umístili je vedle vánočního stromečku. Tam si spolu s ostatními zazpívaly koledu Narodil se Kristus Pán a všichni jsme si popřáli krásné Vánoce.

Na závěr bych chtěla vyjádřit velký dík všem dětem, které se adventního putování nadšeně účastnily, jejich rodičům, kteří je v této snaze podporovali, a především paní katechetce Dagmar Heinzové a Petru Švachovi, kteří celé toto adventní putování připravili.

Gabriela Pavelková

***

OSMISMĚRKA NA LEDEN

V každé větě je ukryto jméno jednoho světce. Najděte těchto 10 jmen, napište je i se svým jménem na papírek a odevzdejte do 20. 1. 2007 do pokladničky v kostele, panu faráři nebo panu kaplanovi. Z odevzdaných správných odpovědí bude vylosován jeden výherce, který obdrží sladkou odměnu. Proto neváhejte a hledejte!

1. Nestačili jsme sledovat, jak ubíhá vymezený čas.
2. Domácí úkoly jsem si napsala než kamarádka přišla na návštěvu.
3. Když jsem byl malý, babička mi vždycky před usnutím začala vyprávět o Mášence a medvědovi.
4. Nikdo mi nikdy tak nepomohl jako ty právě teď.
5. Obvyklá ranní rozcvička na táboře pro mě byla nejhorší částí dne.
6. Kluci energicky pronikli obranou soupeře a vstřelili vítězný gól.
7. Ochotný občan nabídl pomoc svému sousedovi.
8. V rámci domácího úkolu z přírodovědy jsem se začal zajímat o ušaté králíky z naší králíkárně.
9. Tady máte koště, pánové, a za chvíli bude všude uklizeno!
10. Myslí si, že jenom oni karate ovládají nejlépe ze všech.

/G.P./

Správné řešení prosincové osmisměrky: „...**působí člověk.**“

Správní luštitelé

- **listopad 2006:** Barbora Vaňková, Beata Rumanová, Barbora Václavíková, Ondra Maliňák, Hana Machů, Ludmila Mikulková, Kristýna Kozubíková, Marie Machů, Veronika Machů, Jana Horčicová

- **prosinec 2006:** Libor Struška, Barbora Václavíková, Ludmila Mikulková, Adéla Hlavicová, Veronika Machů, Hana Machů,

***

5. CIZÍ SLOVA V NAŠÍ BOHOSLUŽBĚ

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ - pokračování

Ve starém katechismu se třetí svátost nazývala svátost oltářní. Dnes se místo tohoto pěkného českého pojmenování často užívá cizí slovo eucharistie. Říkáme: svátost oltářní je eucharistická hostina, mše sv. je eucharistická slavnost.

Proč ta novota? Novota to vlastně není. Je to starší slovo než „mše“. Hned první generace křesťanů to slovo užívala. Eucharistie je slovo řecké, znamená děkování, díkůčinění. Děkování Bohu bylo u prvních křesťanů v popředí všeho, proto používali to jméno pro celou mešní liturgii. Výzva před prefací a začátek preface je památkou na tuto apoštolskou zbožnost.

Nám dnes leží na srdci spíš naše starosti, než děkování Bohu. Žádost o mši sv. na poděkování Bohu je méně častá, než prosba: Otče, pamatuj na nás u oltáře s tou a tou naší starostí.

Ale nevádí: celá liturgie má totiž eucharistický - děkovný ráz. Abychom se v kostele cítili doma, musíme se seznámit s cizími slovy, která se tu běžně používají, jako např. eucharistie, liturgie, ritus.

My starší jsme se tomu naučili ještě ve škole s příslibem jedniček za dobré odříkání. Vy mladí se s odbornými výrazy naší bohoslužby musíte seznámit v kostele.

Že slovo eucharistie znamená děkování a v přeneseném smyslu i svátost oltářní - dar z lásky, to jsme si už pověděli.

Slovo liturgie se překládá jako bohoslužba. Rozumíme tím posvátné dění, v němž Bůh sestupuje k člověku a člověk podepřen Boží milostí vystupuje k Bohu.

Proč ta záliba v cizích slovech, když to jde říct i česky? Snad proto, že se tu dotýkáme hlubokých tajemství, která slovy nelze plně vyjádřit, a cizí slovo to mysterium naznačuje.

Už jsme zase u cizího slova: mysterium. Mysterium je skutečnost, která přesahuje lidské chápání. Zde na světě jí musíme věřit, dokud ji nebudeme na věčnosti „názírat“. Bůh nás neoslovuje přímo, ale prostřednictvím.

Mluví k nám prostřednictvím svého díla - přírody. Zde v liturgii k nám mluví prostřednictvím symbolů, znamení a prostřednictvím rituálních úkonů.

Rituál, další cizí slovo. Rituálem nazýváme spojení slov, postojů, pohybů a symbolických znamení, jimiž se zprostředkovává náboženský zážitek.

Společná cesta kněze a lidu k Bohu s použitím rituálních úkonů - to je naše nedělní liturgie.

Kněz tu má náročnou úlohu: každý sem přichází s jiným očekáváním. Jinak je disponován, kdo byl právě postižen úmrtím blízkého člověka, jinak dva mladí, co pomýšlejí na sňatek. Kněz má lidi oslovit uprostřed jejich každodenních, všedních starostí, ale má ty všední starosti zesvátečnit, odlehčit. V kostele má každý právo na pocit, že je tu brán vážně, že je akceptován takový, jaký je. Ne jako venku, kde jsme jeden moc mladý, druhý moc starý, ten nezdravý a ten zas nešikovný a neúspěšný.

Naštěstí tu hlavním jednajícím není kněz - člověk. -Tyto požadavky by byly nad jeho síly. Být všem vším, to dokáže kněz - Kristus. Liturgie je proto tak výborná, že je to setkání s Kristem a v jeho Duchu s Otcem. Mluva obřadů, ritů a symbolů, služba kněze, slovo Boží, vzájemná služba celého farního společenství, to vše tvoří naši liturgii, zprostředkuje setkání s Mysteriem Boží lásky.

Kirkegaard říká: „Tvář v tvář Absolutnu existuje jen jeden čas: přítomnost. Každý opravdový křesťan je současně s Kristem.“

V našem liturgickém shromáždění to tak opravdu je. Tam nasloucháme živému Kristu. Tam s ním zasedáme ve večeřadle. Tam nás přijímá za učedníky a přátele a rozesílá do světa, abychom získávali Kristu další učedníky.

Kdosi to vyjádřil žongléřským - ale pravdivým úslovím:

„Liturgie je budoucnost, která se uskutečňuje na základě minulosti.“

(A. Verheuil)

Nám bude asi bližší výklad Romana Guardiniho. Vychází z toho, že mše svatá je památka Páně. Památku konáme buď napodobováním, opakováním událostí - to je např. Křížová cesta. Nebo ty události přikládáme do symbolické podoby kultu - a to je naše mešní liturgie. Stůl večeřadla se tu stylizuje do podoby oltáře, miska s chlebem do

pateny s bílými oplatky, pohár vína do slavnostního kalicha. Z reálných událostí setu zpřítomňuje a symbolem zviditelňuje jejich „duše“, jak říkával malíř Zrzavý.

Na nás je, abychom očima víry viděli v těchto symbolech reálné skutečnosti, abychom si vše doslova „překládali“ do svého života. Apoštol Jan píše: „Co bylo od počátku, to jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, čeho se naše ruce dotýkaly, to vám zvěstujeme.“ (1 Jan 1,1)

Ježíš je živé zjevení Syna Božího - a Syn zjevuje Otce: „Kdo vidí mne, vidí Otce“ (Jan 14,7).

To je krása liturgie a naše role při ní: můžeme zde prožít setkání s živým Ježíšem, naším milovaným Pánem.

Poznámka spíš pro kněze „Liturgie je vykonávání kněžského úřadu Kristova, jimž se uskutečňuje spása člověka a oslava Boží. Liturgii považovala církev vždy za nejvyšší formu hlásání víry.“ Tak píše Dr. Jos. Bradáč ve své Liturgice.

Zní to vznešeně a krásně, je to správné a pravdivé. Ale srovnajme si to s nedělní mší v leckterém kostele. Kdosi se posmutněle ptal, zda by svatý Pavel vůbec poznal a uznal, že naše nedělní mše je slavení památky Páně. Může vůbec nahodilý návštěvník poznat o co tu vlastně jde, co je podstatné v té sérii zvolání, modliteb, textů, varhanních vstupů, pohybů a gest?

Je třeba stále dbát, aby bohoslužba byla přehledná a srozumitelná a máme k tomu využívat všech možností.

Je třeba například dbát na vyvážení časové - aby se neprotahovaly vedlejší úkony nebo nevytvářely hluché, technické pauzy.

Je třeba bránit liturgii před tříštěním neorganickými prvky.

I v obnovené liturgii se vyskytují texty nesrozumitelné. Mnohé texty introitu, graduale, communio jsou zlomky žalmů, útržky textů Písma. Byly totiž míněny ke zpěvu a ne k přednášení. Když na Povýšení sv. kříže přicupitá k ambonu ministrantík a dětským hláskem prohlásí do mikrofonu, že jeho jedinou chloubou je kříž našeho Pána Ježíše a zas bez dalšího odcapká - zní to trapně.

A když 28. září po příchodu k oltáři se přiklání k ambonu dvoumetrový ministrant a zabasuje do mikrofonu: „Dorostl za krátký čas a naplnil mnohé věky“ - a zas se bez dalšího odklátí - je to srozumitelná liturgie? Není vhodnější vstupní zpěv lidu, sloka mešní písně, než toto pokřikování? Antifona - jak už to jméno říká, je zpěv - a zpěv se buď zpívá nebo nezpívá. Odříkávat se nemá. Liturgie dění je vykonávání kněžského úřadu Kristova skrze gesta a slovo kněze. Musíme mít stále při bohoslužbě na vědomí, že tu svým hlasem, tváří, postojem zviditelňujeme Krista.

Ale stejně tak musíme stále dbát na lidi, které máme před sebou. Co ti čekají od liturgie? Proč sem přišli?

Mladí zde čekají hluboký zážitek jako základ víry. Přejí se, aby se něco zajímavého a nového dělo. Čekají a hledají opravdově lidské společenství. - Čím je tato neděle osloví?

Ti středního věku se tu chtějí přiblížit Bohu, zotavit se, zklidnit se. Jít domů s pěknou myšlenkou do příštího týdne. Co jim zdůrazním?

Staří a starší, ti už nám tolik starosti nenadělají. Ti mají rádi pravidelný řád, důstojné bohoslužby. Ti si dovedou něco pro sebe vybrat vždycky.

Očekávání jsou sice různé, ale v podstatě vždy tu při liturgii jde o dvojí: o oslavu Boží a spásu člověka. Kristus chce skrze naše ústa hlásat, že Bůh je pro člověka. Kristus chce našimi ústy odpovídat člověku na dvě stěžejní otázky: kdo vlastně jsem - a kam vlastně jdu. Kdo jsem - to je hledání orientace v současnosti. Kam jdu - tu jde o naši budoucnost.

/připravil Tomáš Just/

***

V rámci projektu **Otevřená náruč** Nadace Terezy Maxové **hledáme dobrovolníky**, kteří by chtěli svůj čas a energii věnovat dětem, které nemají to štěstí vyrůstat ve vlastní rodině, dětem z Dětského centra Zlín.

Splňuješ tyto požadavky?

- máš cit pro práci s dětmi, otevřenou náruč
- jsi muž nebo žena od 17 let (výjimky od 15 let)
- máš čistý výpis z rejstříku trestů – u nestudentů (stačí nám ověřená kopie)
- máš potvrzení o studiu – u studentů
- jsi ochoten/na absolvovat krátký pohovor s naším psychologem
- máš volný alespoň jeden víkend (nebo jakékoli tři dny)

Pak hledáme právě tebe!!!

Co nabízáme?

- možnost navštívit některé ústavy jen jednorázově
- nevšední a obohacující zážitky
- vstřícnou spolupráci a dobrou partu lidí kolem sebe
- potvrzení o praxi, proškolení
- posun v životních hodnotách

Co je náplní práce dobrovolníků?

- trávit s dětmi čas přirozeným způsobem – jak ho tráví rodiče s dětmi (obyčejný lidský kontakt zmírňuje psachickou deprivaci dětí tak, aby byly schopny rozvinout své možnosti, schopnosti dostaly dobrý základ do celého jejich života)
- stravné a cestovné si dobrovolník hradí sám

Co je třeba udělat, jestliže mám zájem?

- podívat se na <http://www.nadacetm.cz>, kde najdeš pod projektem Otevřená náruč dotazník pro dobrovolníky, který zašleš na mailovou adresu naruc.dczlin@seznam.cz po té absolvovat krátký pohovor s psychologem (po jehož úspěšném absolvování již nic nebrání tvé dobrovolnické pomoci)

Zdeňka Rašková

***

SVATÍ TIMOTEJ A TITUS

žáci apoštola Pavla, biskupové

narození: v 1.století

zemřeli: v 1.století

Timotej a Titus, oba žáci sv.Pavla, jsou vzpomínáni téhož dne. Oba byli věrnými průvodci horlivého misionáře Pavla a mnoho let s ním sdíleli život. Pavel měl **Timotea** moc rád a ve všem mu důvěřoval. Seznámili se, když Pavel na své první velké misijní cestě přišel do Lystry, kde se svou rodinou Timoteus žil. Lystra leží v dnešním Turecku. Než se Pavel vydal na další cestu, pokřtil Timotea, jeho matku a jeho bybičku.

Pavel se za nějaký čas do Lystry vrátil. Tehdy se ho Timoteus zeptal, zdali by jej nepotřeboval jako pomocníka, který by s ním putoval. Řekl mu, že by ho moc rád doprovázel. Pavel souhlasil, i když byl Timoteus ještě hodně mladý. Byl rád, že Timoteus chce hlásat křesťanskou víru a že on bude po svém boku někoho, kdo mu na jeho namáhavých cestách bude pomáhat. Řekl mu: „Bud' lidem vzorem v tom, co říkáš a děláš, v lásce, víře a poctivosti. Pak tě nikdo nebude podceňovat jen proto, že jsi mladý.“

Brzy se stal Timoteus pro Pavla nenahraditelným a věrným pomocníkem.

Neúnavně jej podporoval ve všem, co Pavel dělal. Společně přivedli tisíce lidí k víře v Ježíše. Pavel Timotea později ustanovil za svého zástupce, a tak se Timoteus stal biskupem v Efezu v dnešním Turecku. Po Pavlově smrti v Efezu zůstal a zemřel tam ve vysokém věku okolo roku 97. Timoteovi jsou adresovány dva z listů apoštola Pavla v Novém zákoně v Bibli. Ostatky jsou uctívány v kostele S. Giovanni in Fonte v Římě.

Také **Titus** se narodil jako pohan. Po boku Pavlově se objevuje poprvé při cestě na apoštolský sněm do Jeruzaléma. Během jedné pozdější cesty zanechal apoštol Tita na

řeckém ostrově Krétě, aby tam působil. Po Pavlově smrti uprostřed 60.let 1.století byl prý Titus krétským biskupem a zemřel ve věku 94 let.

Na památku jeho jména existují ve všech možných jazycích obdoby – Tim, Timo, Timothy, Timotheé, Timoteo, Timofej

Úcta a tradice: Řekové a Sýřané slaví Timotejův svátek 22.ledna, Titův 25.srpna.

Znázornování: Timotej bývá zobrazován jako biskup s kyjem a kameny, jako náznakem svého pravděpodobného mučednictví. Titus je představován s tváří prozářnou paprsky, v pozadí je někdy vidět hroutící se pohanský chrám.

*Z knihy Velká kniha o svatých aneb po kom se jmenujeme.
Připravila Dagmar Kořenková*

***

PUTOVÁNÍ K PANNĚ MARIÍ

Vánoce jsou rodinným svátkem. Rodinu tvoří otec, matka a dítě, hybnou silou však zůstává matka. Svatá rodina není žádnou výjimkou, Maria řekla své „Ano, staň se Tvá vůle“ a dala světu velkou naději.

Proto by Vánoce bez Mariiny pokory nikdy nebyly, proto je třeba jí děkovat nejen v měsících, které jsou jí zasvěceny, ale právě v době Vánoc.

Pěknou tradicí se v době vánoční stalo Putování k Panně Marii Vysocké, které letos proběhlo 27.12.. Na rozdíl od minulých let byla cesta ke kapli ve Vysokém Poli zcela beze sněhu, nebe bylo

jasné a počasí příjemně mrazivé. Po cestě si za zpěvu koled asi 80 poutníků vyslechlo při čtyřech zastaveních příběh o síle lidskosti, která, když je vedena láskou k Bohu a bližnímu dokáže učinit zázraky. Za svitu svíc a loučí byli poutníci přítomní krátké pobožnosti, kterou v kouzelně nasvícené kapli vedl P. Jan Můčka, další louče a svíce osvětlovaly i cestu k „vodní“ kapli i malou kapli samotnou. Letošní putování k Panně Marii Vysocké bylo opět krásným osvěžením duše i těla s připomínkou velkých zásluh Panny Marie, rodičky Boží.

Popřejme organizátorům do dalších roků stále více poutníků, kteří si oslavu Vánoc ještě více spojují s oslavou Rodičky Boží.

Vladimír Kořenek

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V LEDNU 2007

FARNOST ÚJEZD :

1. ledna : Pondělí Slavnost BOHORODIČKY PANNY MARIE NOVÝ OBČANSKÝ ROK	7.00 Új.:	Za nemocnou osobu s prosbou o uzdravení
	8.15 Sl.:	Za rodiče Ludmilu a Aloise Raka, rodiče z obou stran, sestru Růženu a Boží požehnání pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za + rodiče Raškovy, manžely Zichovy, rodinu Vašíčkovu a duše v očištění
	11.00 Dr.:	Za dar víry a Boží milosrdenství pro rodinu Vlčkovu, Machů a Drgovu
	14.30 Lo.:	
2. ledna : Úterý Sv. Bazila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a uč. církve	15.20 Új.:	Za Stanislava Hlavičku, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + rodiče Václavíkovy, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu
3. ledna : Středa Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Vařákovy, čtyři děti, rodiče Polčákovy, syna Františka, duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu
	17.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu k životnímu jubileu a dar zdraví
4. ledna : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za Rostislava Mozgvu, dvojce stařečky, jejich syny, zetě, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny
	17.00 Dr.:	Za + Terezii Fojtů, dva manžely, dva syny, Annu Pavelkovu, zetě a duše v očištění
5. ledna : Pátek Ferie První pátek v měsíci lednu	15.20 Új.:	Za Josefa Baloucha, rodiče z obou stran, jejich + syny, vnuka a duše v očištění
	17.30 Sl.:	Za rodinu Kozubíkovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
6. ledna : Sobota Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ (Svatých Tří Králů)	6.30 Új.:	
	8.15 Sl.:	Za + Jiřinu Žánovu a duše v očištění
	8.20 Dr.:	Za + rodiče Běloňovy, syny, zetě, snachu a živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Ludmilu Belžíkovu, + rodinu Šuráňovu, Kubánkovu a dar zdraví pro živou rodinu
7. ledna : Neděle Křtu Páně Konec doby vánoční	7.00 Új.:	Za Oldřicha Drgu, rodiče, bratry, švagry, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Rakovy, dva syny, rodiče Sedlářovy, dva syny, dceru a dar zdraví pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za + Boženu Kovářovu
	11.00 Dr.:	Za + Františka Vlčka, rodiče, sestry a Boží ochranu pro živou rodinu
8. ledna : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + Františka Černobilu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
9. ledna : Úterý Ferie	15.20 Új.:	
	17.00 Dr.:	Za rodinu Peřestou, Horáčkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
10. ledna : Středa Ferie	15.20 Új.:	Za Andělu Poláchovu, rodiče Poláchovy, bratra Josefa a Boží ochranu pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + Karla Olejníka a Boží požehnání pro živou rodinu
11. ledna : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Štrbákovy, + syna, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny
	17.00 Dr.:	Za + rodiče Machučovy, syna Stanislava, vnučku, + rodinu z obou stran a duše v očištění
12. ledna : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Divoké a syna
	17.30 Sl.:	Za Bohuslava Šůstka, + rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
13. ledna : Sobota Sv. Hilaria, biskupa a učitele církve	6.30 Új.:	Za rodinu Pavelkovu, dva bratry, Jana Hábu, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za dar zdraví, ochranu P. Marie a pomoc Boží pro nemocnou osobu
14. ledna : Neděle 2. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za živou a + rodinu Zvončákovu a Šotkovu
	8.15 Sl.:	Za Karla Dubce, syna, dvojce rodiče, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za farníky (sv. křest)

	11.00 Dr.:	Za starší občany Drnovic
15. ledna : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Zvonkovy, dva syny a duše v očištění
16. ledna : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Hlavicovy, Fojtů, rodinu Kirchnerovu, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + rodinu Žákovu, Chalupovu, duše v očištění, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu
17. ledna : Středa Sv. Antonína, opata	15.20 Új.:	Za Jana Machů, syna Miloslava, rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za Miloslava a Marii Váňovy, dceru, + rodiče, duše v očištění a živou rodinu
18. ledna : Čtvrtek Panny Marie, Matky Jednoty křesťanů	15.20 Új.:	Za Oldřicha Drgu, rodiče, bratry, švagry, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + Josefa Rašku, bratry Františka, Jana, jejich manželky a duše v očištění
19. ledna : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Okaté, dceru Marii, + rodiče Ovesné, jejich + bratry, sestry, živou i + rodinu a za duše v očištění, na které nikdo nepamatuje
	17.30 Sl.:	Za + rodiče Soukupovy, Mozgovy a ochranu Boží pro živou rodinu
21. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Anežky Římské	7.00 Új.:	Za + Zdeňku Machů (výroční mše sv.)
	8.15 Sl.:	Za + Františka Münstera, jeho rodiče, Ilonu Váňovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za + rodiče Balouchovy, syny, zetě, pomoc a ochranu Panny Marie, za živé rodiny a duše v očištění
	11.00 Dr.:	Za + Ludmilu Opravilovu, bratra Aloise, manželku Marii a dar zdraví pro živou rodinu
22. ledna : Pondělí Sv. Vincence, jáhna a mučedníka	15.20 Új.:	Za Stanislava Trčku, rodiče Trčkovy, živou rodinu a duše v očištění
23. ledna : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za živou a + rodinu Kostkovu, Hověžákovu a Vojtěcha Kořenka
	17.00 Dr.:	Za + Josefa Ovesného, švagry, švagrovou, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
24. ledna : Středa Sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve	15.20 Új.:	Za + rodiče Machů, jejich + děti, dar zdraví, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za Otýlii Fiodorovu, syna, snachu, rodiče z obou stran, jejich děti, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
25. ledna : Čtvrtek Obrácení sv. Pavla	15.20 Új.:	Za rodiče Mozgovy, dva syny a duše v očištění
	17.00 Dr.:	
26. ledna : Pátek Sv. Timoteje a Tita, biskupů	15.20 Új.:	Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života a pomoc Boží
	17.30 Sl.:	Za + Aloise Váňu, jeho rodiče, + rodinu Šimonů a Boží ochranu pro živou rodinu
27. ledna : Sobota Sv. Anděly Mericiové, panny	6.30 Új.:	
	16.00 Lo.:	
28. ledna : Neděle 4. neděle v mezidobí Sv. Tomáše Akvinského	7.00 Új.:	Za Aloise Polácha - u příležitosti nedožitých 60ti let, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za živou i + rodinu Svobodovu, Tormovu a Pulkrábkovu
	9.45 Új.:	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní s prosbou o pomoc do dalších let, za + manžela, rodiče Mozgovy, rodiče Jandíkovy a jejich děti
	11.00 Dr.:	Za Andělu a Františka Machů, jejich předky a uzdravení vztahů mezi nimi
29. ledna : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	č.14 Új.
30. ledna : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za Karla a Marii Sukupovy, syna Františka, rodiče Jakubkovy, živou a + rodinu
	17.00 Dr.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich rodiče dceru, zetě, dvě snachy, rodinu Fojtíkovu, rodinu Hořčicovu a dar zdraví pro živou rodinu

31. ledna : Středa Sv. Jana Boska, kněze	15.20 Új.:	Za Ludmilu Orsákovu, její rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + Františka Hořáka

FARNOST HORNÍ LHOTA :

1. ledna : Pondělí Slavnost BOHORODIČKY PANNY MARIE	6.55 9.30	Na jistý úmysl a duše v očištění Za + Víta Heinze, jeho rodiče, bratry a duše v očištění
4. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Jaroslava Majerika, rodiče Majerikovy, Nášelovy a celou živou rodinu
5. ledna : Pátek Ferie První pátek v měsíci	17.45	Za + Bohumila Juračku, + rodinu Zádrapovu, Boží ochranu a požehnání pro živou rodinu
6. ledna : Sobota Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ (Svatých Tří Králů)	7.00 17.45	Za Františka Novosada, syna a vnuka Petra, živou i + rodinu Novosadovu, Manduchovu a Váňovu Za členy živého růžence
7. ledna : Neděle Křtu Páně Konec doby vánoční	6.55 9.30	Za + rodiče Karla a Ludmilu Ulrichovy, živou a + rodinu Za Josefa Hubáčka, rodiče z obou stran, živou a + rodinu
11. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Ingrid Garasovu, živou a + rodinu
13. ledna : Sobota Sv. Hilária, biskupa a učitele církve	17.45	Za + rodiče Mottlovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
14. ledna : Neděle 2. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za Miladu Žebráčkovu, rodiče Žebráčkovy, pomoc a ochranu Boží pro děti s rodinami Za + rodiče Šmotkovy, Kuželovy, syny a pomoc Boží pro živou rodinu
18. ledna : Čtvrtek Panny Marie, Matky Jednoty křesťanů	16.00	Se 248
20. ledna : Sobota Sv. Fabiána, papeže a Šebestiána, mučedníků	17.45	Za Anežku Žáčkovu, manžela, sestru Marii a celou živou rodinu
21. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Anežky Římské	6.55 9.30	Za + rodiče Kunderovy, jejich rodiče, sourozence, Duše v očištění a živou rodinu Za farníky (sv. křest)
25. ledna : Čtvrtek Obrácení sv. Pavla	16.00	Za Aloise Hustého, rodiče Husté, Kolduškovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
27. ledna : Sobota Sv. Anděly Mericiové	17.45	Na poděkování za 55 let společného života s prosbou o Boží ochranu do dalších let pro celou rodinu
28. ledna : Neděle 4. neděle v mezidobí Sv. Tomáše Akvinského	6.55 9.30	Za + Josefa Fiedora, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za Karla Pláška, rodiče z obou stran, duše v očištění a celou živou rodinu

***

ZPRÁVY A INFORMACE

Adventní duchovní obnova. V sobotu 16.12. 2006 ve 14 hodin se uskutečnilo v kulturním domě v Dolní Lhotě již druhé setkání s P. Františkem Petrikem z Olomouce. Přednášky se zúčastnilo asi 50 farníků všech věkových kategorií a po jejím ukončení následovala mše svatá ve farním kostele v Horní Lhotě.

O příjemnou atmosféru se kromě přednášejícího zasloužili také pořadatelé akce, kteří vše vzorně připravili včetně milého pohoštění. Z úst P. Petrika zaznělo mnoho krásných slov a hlubokých myšlenek, které lze využít při našem rozjímání:

- „Církev jsme my.
- Každý z nás je důležitý.
- Všichni jsme si rovni.
- Jsme všichni jedno v Ježíši Kristu.
- Služba církve – nic není málo
- kvalitu dodá láska a vždy záleží na tom, kolik jí vložíme
- pěkný vztah se Stvořitelem znamená pěkný vztah s jeho tvory
- radost z Boha, ať je naší silou
- co dělám z lásky není ponižující
- Bůh nás miluje – pokud se s touto skutečností ztotozníme, pak se dokážeme obětovat

- Bohoslužba – Bůh mi slouží !!!“

V závěru nám otec Petrik přiblížil fungování farností v USA. Farnost musí mít minimálně 1 000 a maximálně 2 000 aktivních farníků, aby byla vůbec zřízena a fungovala. Jelikož je zde odluka církve od státu, veškerou její činnost financují farníci a řídí farní rada, která má od 5 do 9 členů (závisí na celkovém počtu farníků). Farní rada se volí na 3 roky, každý rok se třetina rady obměňuje a stejný člen může být zvolen pouze 2 volební období. Schází se pravidelně jedenkrát za týden - pracovní schůzka s přidělením konkrétních úkolů. Členství ve farní radě je prestižní záležitostí a pro člena je velkou ctí. Součástí několika spojených farností je církevní mateřská, základní a střední škola a 30% všech dětí v USA je vzděláváno právě v církevních školách. Platy učitelů jsou o třetinu nižší než ve státní škole, ale učitelé zde učí rádi. Celkově se dá říct, že 80% Američanů se řadí do střední vrstvy, 3% mezi bohaté a 17% tvoří chudí.

Všechny myšlenky, které jsme zde vyslechli, nás zase posunuly o kousek dál na naší cestě k našemu Pánu a otevřely nám nové obzory v chápání našeho vztahu k Bohu, ale také k ostatním lidem. P. Františku Petrikovi patří naše upřímné Pán Bůh zaplat a těšíme se na další setkání s ním.

Mgr. Eva Řeháková

***

VÁNOČNÍ KOLEDOVÁNÍ

Pěkné a zdařilé bylo vystoupení naší mládeže. Mělo úspěch. Koledování u jesliček v našem kostele navodilo u těch, kteří se zúčastnili, pěknou atmosféru blížících se vánočních svátků. Bylo to povzbuzení k dobré náladě a pokoji.

Děvčata a chlapci, upřímné díky. Rozplakali jste mne, i mnohé jiné. Byly to však slzy radosti, když jsem viděl tolik dětí shromážděných kolem Ježíše, oslavujících jeho narození. Chtělo se mi taky zpívat, jako vám „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem ...“

Taková oslava příchodu Božího Syna nebyla dříve možná. Za našich mladých let jsme byli rádi, když nám soudruzi komunisti dovolili alespoň něco. Chodívali jsme brzy ráno pěšky na roráty. Potmě, někdy po kolena ve sněhu, ale chodili jsme každý den. Pak teprve do školy. Nedbali jsme na únavu, měli jsme radost, že se vánoce blíží. I to je zážitek, na který se nezapomíná.

V naší farnosti začínáme mít dobrý kvas. Mám na mysli děvčata a chlapce, kteří jsou ochotni se obětovat a pro krásu církve něco dělat. Živé společenství mladých - to je dobrá budoucnost farnosti. Zapojení účinkování předškolních dětí byl dobrý nápad. Jejich

přirozené chování a vystupování vzbudilo u všech přítomných spokojený úsměv. Vytvořili jste společenství Božích dětí - tak to má být.

Nevím kdo a jakou mírou se na této akci podílel, zapojila se celá farnost. Přesto upřímný dík všem, kteří účinkovali. Vaší odměnou ať je skutečnost, že jste přinesli druhým radost. Děvčatům z Horní Lhoty děkuji zvláště. Bez organizace a nadšení se nic nedokáže.

Přeji všem mladým a jistě i všichni farníci, do příštího roku hojnost Božího požehnání, hodně zdařilých akcí, které provází radost z práce. Budte světlem, které je vidět. Chvalte a oslavujte Pána, dokud jste mladí.

Miroslav Malota

***

DĚKOVNÝ DOPIS DR. BOHUMÍRA RIEDLA Z OBLASTNÍ CHARITY V UHERSKÉM HRADIŠTI HRADIŠTI

Několik našich farnic se nechalo inspirovat výzvou k pomoci misionářům a upletlo několik metrů obimadel pro malomocné v Indii. Otec Riedel touto cestou všem děkuje a byl by rád, kdyby se v této potřebné práci pokračovalo, případně našly nové nadšenkyňe.

Hlubokou vděčnost za obinadla, která jsem od vás všech obdržel do oblastní charity v Uherském Hradišti. Vaše obinadla poputují do indické Kalkaty k sestřičkám Misionářkám lásky bl. Matky Terezy.

Jako dárkyně musíte vědět, kde od vás skončí vzácný dar. V ambulanci malomocných.

V obinadlech jste přinesli paprsek světla k uzdravení. Moc si toho vážím. Vaše dobročinnost se musí setkat s vděčností. Vděčnost je zpěv uzdravené duše. Vidět umí jen ten, kdo nemá oči jen pro sebe. Drobné oběti jsou drahocenné klenoty. Obět je stavebním materiálem našeho štěstí. Od lidí z Čech, Moravy i Slovenska jsme nasbírali během roku 5 547 kusů ručně upletených obinadel a 18 493 kusy funkčních dioptrických brýlí, a to od roku 2000. Radost je elixír života.

Přeji vám všem pevné zdraví a mnoho dobrých lidí kolem sebe.

V Uh. Hradišti včera u otců františkánů byla za všechny dárce a dobrodince jako výraz poděkování sloužena mše svatá.

Srdečně a upřímně moc děkuji za pomoc do misíí.

Dr. Bohumír Riedl

***

OHLÉDNUTÍ ZA PROSINCEM.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří zakoupením některého z výrobků v prosincovém BAZÁRKU podpořili afghánské ženy v nouzi i Klubíčko. Také děkujeme těm, kdo darovali látky, krajky a bavlnky nebo přispěli finančně.

Chceme pochválit všechny děti, malé i větší, za štědrost při Mikulášské nadílce - zabalili a poslali jsme dva obrovské balíky hraček a jeden menší s pastelkami a jinými školními potřebami.

Všem děkujeme. Manželé Justovi

***

DUCHOVNÍ SLUŽBA NEMOCNÝM.

Ve farnosti Horní Lhota budeme od ledna letošního roku navštěvovat nemocné ve středu, na místo čtvrtku. V měsíci lednu to bude středa 17. ledna v obvyklou dobu.

***

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti v lednu 2007:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6. 1.:	6.	1.	8.
13. 1.:	7.	2.	9.
20. 1.:	8.	3.	10.
27. 1.:	9.	4.	11.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.